

Zarzuty i główne argumenty

Bezwzględny brak uzasadnienia, w tym z powodu oczywistego braku logiki, wobec niespójności, niejasności, braku wyjaśnień, braku rozstrzygnięcia co do okoliczności o podstawowym znaczeniu dla sprawy i naruszenia obowiązku *clare loqui*, błędnego przedstawienia i wypaczenia faktów (w szczególności pkt 10, 12, 26-38, 42-46 zaskarżonego postanowienia).

Błędne i niewłaściwe zastosowanie i wykładnia zasad ogólnych prawa, przepisów prawnych i orzecznictwa wspólnotowego dotyczących naprawienia szkody (w szczególności pkt 42-46 zaskarżonego postanowienia).

Oczywisty brak logiki postanowienia Sądu do spraw Służby Publicznej oraz rozstrzygnięcia w przedmiocie kosztów, w tym wobec bezzasadności, bezwzględnego braku uzasadnienia w połączeniu z błędnym przedstawieniem i wypaczeniem faktów oraz arbitralnością (w szczególności pkt 49 i 50 zaskarżonego postanowienia).

Bezwzględny brak uzasadnienia decyzji zaskarżonej w pierwszej instancji (w szczególności pkt 26-38 zaskarżonego postanowienia).

Błędne przedstawienie i wypaczenie faktów oraz wynikające z tego *errores in procedendo*, tak poważne, że w sposób nieodwracalny naruszyły prawo do obrony i doprowadziły do naruszenia istotnych wymogów proceduralnych prowadzących do nieodwracalnych wad zaskarżonego postanowienia.

Naruszenie zasad sprawiedliwego procesu, w szczególności norm Europejskiej Konwencji Praw Człowieka (pkt 24 I 26-38 niniejszej skargi odwoławczej).

Skarga wniesiona w dniu 31 stycznia 2008 r. — Włochy przeciwko Komisji**(Sprawa T-53/08)**

(2008/C 79/64)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Republika Włoska (przedstawiciel: S. Fiorentino, Avvocato dello Stato)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2007) 5400 wersja ostateczna z dnia 20 listopada 2007 r., doręczonej w dniu 21 listopada 2007 r., w sprawie pomocy państwa nr C 36/A/2006 (ex NN 38/2006), którą Włochy przyznały na rzecz ThyssenKrupp, Cementir i Nuova Terni Industrie Chimiche.

Zarzuty i główne argumenty

Na mocy zaskarżonej decyzji pomoc państwa przekazana przez Włochy na rzecz ThyssenKrupp, Cementir i Nuova Terni Industrie Chimiche, a także pomoc przyznana, ale jeszcze nie przekazana tym samym beneficjentom, w formie korzystnych warunków cenowych na dostawy energii elektrycznej została uznana za niezgodą ze wspólnym rynkiem.

Na poparcie swych żądań skarżąca podnosi następujące zarzuty:

- (1) Naruszenie art. 87 ust. 1 i art. 88 ust. 3 WE oraz błędną rekonstrukcję okoliczności faktycznych. Komisja nie uznała w decyzji, że sporny przepis wydany przez państwo włoskie nie stanowił pomocy państwa, jako że nie przyniósł korzyści gospodarczej. W rzeczywistości przepis przedłużający obowiązywanie preferencyjnych taryf opłat za energię elektryczną, które mają zastosowanie do przedsiębiorstw uczestniczących w postępowaniu, następców prawnych spółki Terni SpA, stanowił należną część odszkodowania za wywłaszczenie przyznanego wcześniej spółce Terni SpA, bowiem przepisy prawne wydane później przewidywały dłuższy czas trwania koncesji na produkcję wywłaszczonej energii.
- (2) Naruszenie art. 87 i art. 88 ust. 3 WE oraz błędną rekonstrukcję okoliczności faktycznych. Komisja nie uznała w decyzji, że sporny przepis wydany przez państwo włoskie nie stanowił pomocy państwa, jako że pomocy nie przyznano przy użyciu zasobów państwowych. W rzeczywistości ciężar obowiązywania przepisu jest ponoszony przez pozostałych użytkowników korzystających z usługi dostaw energii.
- (3) Naruszenie istotnych wymogów proceduralnych w związku z brakiem czynności dochodzeniowych oraz naruszenie prawa do obrony. Komisja uznała w decyzji, że wyniki analizy ekonomicznej dotyczącej wszystkich strat poniesionych przez Terni wskutek wywłaszczenia oraz wszystkich korzyści uzyskanych przez tą spółkę z tytułu odszkodowania były nieistotne, ponieważ przydatność mechanizmu odszkodowawczego może być oceniana jedynie *ex ante*, to jest w momencie wywłaszczenia. Analizę przeprowadzono zgodnie z wcześniejszymi wytycznymi Komisji. Komisja, uznawszy w oderwaniu za nieistotną analizę, której przeprowadzenia wcześniej zażądała, powinna była podjąć dalsze czynności dochodzeniowe i ponownie otworzyć dyskusję w sprawie sposobu przeprowadzenia badania.